

konstitueret Provst og saa forbigaa ham, naar Udnævnelsen skal foretages. Der maatte være meget stærke Grunde for at tage et saadant Skridt; Manden maatte i Virkeligheden have vist sig umulig, hvis man skulde kunne gøre det, og det var saa langt fra, at Pastor Dahl havde vist sig umulig, at han tværtimod havde lagt betydelige Egenskaber for Dagen i den Tid, han havde siddet som Provst, og ifølge hele sin Udvikling havde han ganske særlige Muligheder for at være Provst paa Færøerne. Han har, før han blev Provst, været Lærer; han begyndte saa at studere Teologi og var efter at have taget teologisk Embedseksamen en kort Tid Højskolelærer hernede i Karise paa Sjølland, men i 1907 blev han Lærer ved Seminariet og Realskolen i Thorshavn. Han sluttede sig til Selvstyrepartiet og deltog i dette Partis Arbejde, men da han i 1912 blev Præst i Thorshavn, trak han sig i Virkeligheden ud af sin politiske Virksomhed, for at den ikke skulde komme til at skade ham i hans Præstegerning deroppe, hvor de politiske Partier desværre staa meget skarpt overfor hinanden. Han blev imidlertid ved at arbejde for det færøske Sprog, han har blandt andet i 1908 udgivet en Formlære, som rostes fra alle Sider; han arbejdede for, at det færøske Sprog skulde komme stærkere frem baade i Skolen og i Kirken, han har med stor Dygtighed oversat det gamle Testamentes Salmer paa færøsk, han har oversat Højmesseevangelierne til færøsk, og han er for Tiden i Gang med at udarbejde et Salmebogstillæg sammen med Højskoleforstander Simon av Skardi. Han har selv digtet en hel Del af de Salmer, der kommer i Tillægget, og Folk, der har Forstand derpaa, siger, at det er i høj Grad lødige Salmer. Ærede Medlemmer forstaaer altsaa, at han i Virkeligheden sidder inde med alle mulige Betingelser for at kunne styre dette betydningsfulde Embede paa Færøerne med Dygtighed. Han arbejder paa, at Undervisningen i Færøsk maa faa bedre Kaar, og han arbejder paa, at det, man har stillet i Udsigt i 1912 med Hensyn til Gudstjenesten, maa kunne ske Fyldest. Hidtil har man savnet de nødvendige Betingelser for, at det færøske Sprog kunde komme til sin Ret ved Gudstjenesten; man har savnet færøske Salmer, man har savnet Højmesseevangelier paa Færøsk, man har savnet Ritualer paa Færøsk, og nu arbejder Provst Dahl paa at afhjælpe disse Mangler. En Mand, der kender Provst Dahl, har skrevet om ham, at han vel vil møde Modstand deroppe,

saa spændte som de politiske Forhold er, men at han er sikker paa, at Provst Dahl med hele sin elskværdige og vindende Personlighed nok skal overvinde den Modstand, der vil møde ham. Efter denne Skildring af Provst Dahl og Forholdene ved hans Udnævnelse spørger jeg nu ganske rolig alle, der vil virkelig nøgternt og roligt tænke over denne Sag: Hvis jeg ikke havde udnævnt Provst Dahl til Provst deroppe, men havde taget en Mand, der var ham betydelig underlegen i Dygtighed — uden at jeg ellers skal forklejne denne Mand, maa jeg sige, at han er Provst Dahl betydelig underlegen, og jeg er sikker paa, at oppe paa Færøerne vil jeg i saa Henseende faa fuldt Medhold —, hvis jeg havde taget denne Mand efter Biskoppens Indstilling og gjort ham til Provst, maa jeg saa spørge, om man ikke med Rette kunde have sagt, at det var en politisk Udnævnelse? Man kunde ikke anføre andre Grunde mod at tage Provst Dahl til Provst end den, at han tilhørte Selvstyrepartiet. Mon det ikke at udnævne ham ikke vilde have virket saaledes, at det vilde have bidraget til Ophidselse indenfor Selvstyrepartiet? Jeg mener det; i hvert Fald vilde man have følt sig i høj Grad brøstholden derved.

Saa kom det ærede Medlem ind paa en anden Provstebeskikkelse. Ogsaa med Hensyn til Grønland foreligger der i Øjeblikket en Sag paa Provstebeskikkelsens Omraade, som giver Anledning til Bekymring. Jeg skal nu gøre Rede for, hvorledes det forholder sig med denne Provstebeskikkelse, og derefter ganske roligt overlade til de ærede Medlemmer at afgøre, om de finder, at der er nogen Anledning til Bekymring. Ifølge Loven om Kirke- og Skolevæsenet for Grønland af 1. April 1905 § 1 kan der udnævnes en eller to Provster paa Grønland iblandt Førstepræsterne deroppe eller blandt Seminarieforstanderne, og i Henhold hertil blev der den 17. Marts 1906 oprettet et Provsteembede, men da man gjorde det, tvivlede man egentlig stærkt om, at een Mand vilde kunne bestride Embedet. Og den Tid, der er gaaet siden da, har ikke gjort denne Tvivl til Skamme. Tværtimod er det nu ganske klart, at det er umuligt for een Mand at bestride Embedet som Tilsynsførende baade med Kirkerne og Skolerne deroppe. Det er af den allerstørste Betydning, ikke mindst med Hensyn til Skolevæsenet, at der er en dygtig Mand, som kan lede de mange grønlandske Medarbejdere, Kateketerne, kan sætte Fart i dem; hjælpe dem tilrette, naar det kniber for dem. Det er ganske umuligt for en enkelt